

מדוע לא אכלו את שריהחוף כשביקר בזאיר וכיצד אפשר לאלף פוליטיקאים

ראיתי מי נמצא במחלקת החכ"מים, לא היה לי איכפת להיות במחלקת הימים."

הפרופסור לפילוסופיה אסא כשר ממשיך לרתק את הסטודנטים הבאים להרצאותיו, למרות שהוא חוזר ומודיע ש"הדוגמות שהוא נותן אינן נושרות אופי פוליטי. כאשר נתן דוגמה להפלות, אמר: אני רציתי שיגאל ידן יהיה ראשי ממשלה, ותראו מה יצא מזה". כאשר הסטודנטים צחקו בקול, העיר: "זו כבר לא פוליטיקה, זו היסטוריה."

השחקן יהודה אפרתי נ"י הוצג לפני בימאי הקולנוע הגרמני וורנר הרצוג, שביקר בישראל. האורח סיפר שהוא שונא תיאטרון וגילה שכמו ש"יחסיו עם אשה נקבעים על פי הריח, כך ריח התפאורה באור לם התיאטרון — ריח דבק ועץ — דוחה אותו. ענה לו אפרתי: "דווקא בגלל הריח התאהבתי בתיאטרון."

שבח י"ם הוסיב על רגלו השמאלית את ציפי רוס, אשת-חברה חיפאית. ציפי חגגה את יום הולדתה ה-44 ולמסיבה הגיע ח"כ המערך עם אשתו אסתי (משמאל). ציפי, אשתו לשעבר של כדורגלן חיפה דני שמילוביץ-רוס, היא בעלת מועדון בעיר הצפונית. היא גם סבתא לשני נכדים.

שרית גרינברג חברת מרכז הליברלים, היא אחותה הצעירה של ח"כ התחיה גאולה כהן. היא ותיקה ומקובלת בתנועה ואינה נמנית עם הניצים שבליברלים. היא היתה חברת מועצת-עיריית אשדוד, ולאחרונה עברה לגור בתל-אביב. בכינוס המרכז לבחירת נציג התנועה לסוכנות ישב לפניו ידידה בארי, ח"כ לשעבר, הידוע כאחד מניצי המפלגה.

עצר את שטף דיבורו, לפני שי חלפה הדקה ושאל: "הפעמון כבר צילצל, או שאני יכול לומר עוד כמה מישפטים?"

במיסגרת התוכנית מר-איין גזית דמות שנעלמה מה-תודעתנו מפיקת-התוכנית **טלויזיונית** מצאה את זאב

שרה דורון מופתעת, כאשר חבר המפלגה הליברלית, גד אסולין, שהוא מצעירי סניף תל-אביב, מנשק את ידה. דורון, הרוצה להיות השר השישי של המפלגה, מביטה בהשתאות באסולין, עורך-ידן במיקצועו, הנוהג בנברות כמינהג מנחס בגין, מנחגי חרות.

שרף, שהיה שריהאוצר בימי שילטון המערך. כאשר טילפנה אליו השילוני וביקשה להומינו לתוכנית, הוא ביקש לדעת מה ישאלו אותו השילוני השיבה, שהוא יישאל מה עשה מאז חדל להיות שר. ענה שרף: "שום דבר לא עשיתי. אני יושב בבית ולא עושה כלום. מה אתם רוצים מאיש זקן כמוני?"

הפרופסור שבח י"ם מציע מונח חדש לצירוף המילים התאווה להגמוניה: הגמניה.

העיתונאי לוי-יצחק הירושלמי הגיב בעריכת-אירינות על הודעתו של השר יעקב כרדור, שאם הליכוד ייפגע מתוצאות ועדת-החקירה, הוא ירוץ לבחירות ויזכה ב-80 אחוז מהקולות: "היה טבח — יהיה רווח."

על המתרחש סביב חיברת אל על אמר הירושלמי: "מה שמאפיין את הפרשה הוא שהגענו מבית ברק (כצנ"ץ) לבית (נחמק) סרל."

אחרי שח"כ המערך חיים הרצוג לקה בהתקף-לב ואושפז בבית-החולים על-שם שיבא בתליה-שומר, הצטרף אליו חברו לסיעה **נפתלי בלומנז"ל**, שסבל אף הוא התקף-לב קל ואושפז באותה מחלקה.

עד כמה בקלות ניתן לאלף פוליטיקאים למד גברי גזית, מגיש תוכנית-הרדיו יש עניין. במשך חמישה ימים כ"ש שבע מופיעים באולסן צמד קברו של מתוכחים, המתעמתים בענייני-ידיומא. בחלוף דקה משיע גזית צילצול פעמון, ואז עוברת רשות-הדיבור לדובר הישני. בשבוע הראשון לרעיון התעמתו הח"כים **אמנון רובינשטיין** ו**רובי מינצברג**. רובינשטיין נכנס כל-כך חזק למשחק, שביום החמישי הוא

ההתרמות לבתי-החולים של כל צבעי הרשת בגל ב' היא כלי-כך התלהבה מהצלחתה, עד ש-קיבלה בשימחה הצעה מאחד ממשרדי-הפירסום הגדולים ל-עבוד שם בתפקיד ניהולי בכיר. כאשר נודע הדבר, התחילו ירי-בים פוליטיים של שריהאוצר לסעון, שאביבה תשיג חזים

על פי החוק הקיים, אין החתום על שלט. מודעה, כרוזה או פלקט נושא באחריות ל-הדבקתם ללא היתר. רק המדי-ביק בסופו נושא באחריות ל-כך. הרעיון כי דווקא החתום על השלט ייחשב כעבריין מצא מאוד חן בעיני ח"כ רמ"ח **תופיק טובי**. בעת דיון בכי

זכות היותה אשתו של **ירם ארידור**. היא פנתה לבעלה וביקשה את עצתו. ארידור הרי ידע לאשתו שהוא אינו מתערב בהחלטותיה, וביקש שתשקול את הרעיון לבדה. היא שקלה, ולבסוף ויתרה על ההצעה ה-קוסמת ושבה ללמד בבית-הי-ספר.

הפרופסור שבח י"ם מציע מונח חדש לצירוף המילים התאווה להגמוניה: הגמניה.

העיתונאי לוי-יצחק הירושלמי הגיב בעריכת-אירינות על הודעתו של השר יעקב כרדור, שאם הליכוד ייפגע מתוצאות ועדת-החקירה, הוא ירוץ לבחירות ויזכה ב-80 אחוז מהקולות: "היה טבח — יהיה רווח."

על המתרחש סביב חיברת אל על אמר הירושלמי: "מה שמאפיין את הפרשה הוא שהגענו מבית ברק (כצנ"ץ) לבית (נחמק) סרל."

אחרי שח"כ המערך חיים הרצוג לקה בהתקף-לב ואושפז בבית-החולים על-שם שיבא בתליה-שומר, הצטרף אליו חברו לסיעה **נפתלי בלומנז"ל**, שסבל אף הוא התקף-לב קל ואושפז באותה מחלקה.

עד כמה בקלות ניתן לאלף פוליטיקאים למד גברי גזית, מגיש תוכנית-הרדיו יש עניין. במשך חמישה ימים כ"ש שבע מופיעים באולסן צמד קברו של מתוכחים, המתעמתים בענייני-ידיומא. בחלוף דקה משיע גזית צילצול פעמון, ואז עוברת רשות-הדיבור לדובר הישני. בשבוע הראשון לרעיון התעמתו הח"כים **אמנון רובינשטיין** ו**רובי מינצברג**. רובינשטיין נכנס כל-כך חזק למשחק, שביום החמישי הוא

נסת על הצעת חוק פרטית ב-עניין הדבקת שלטים ללא אי-שור, הוא שאל: "אם אנחנו נראה מודעה שתי נדות לירדן, זו שלנו זו גם כן. מי הזמין את זה — פלסטינים או אנשי בית-ר?"

כאשר שמע מוכיר מי-פגת העבודה חיים בר-לב על חידוש הקרב בין שימרון פרס, ויצחק רבין, הוא אמר: "המערך כורת את העץ שעליו הוא יושב". העירה מו-כירת סיעת שרניו בכנסת, ר"מ **נה מנור**: "העץ שעליו הוא יושב? העץ שעליו הוא תלוי?"

מדוע הסכמת לקבל את אות (זאב) ז'בוטינסקי? שאל המראין **איתן רנציב** את רבין. התשובה היתה מפתי-עה. "אבי היה אמריקאי. הוא התגייס בשנת 1917 לשרת ב-גוד העברי הראשון וככה הגיע כעבור שנה לפלסטינה. מפקד המחלקה שלו היה ז'בוטינסקי-קי. באותה מחלקה היה גם חייל אחר, **דוד בן-גוריון**. שניהם היו תחת אותו מסרם. לפני שלושה חודשים הומין ארי-תו חוג תג"ר להרצאה, ואני הולך לכל פורום. הבעיה אינה לאן אתה הולך, אלא מה אתה אומר שם. ידעתי לאן אני הו-לך היתה לי איתם וכוח הריח. באמריקה הייתי רגיל לקבל ב-חום כל הרצאה תעודת-קלף, ר-פיתאום מה, בתום ההרצאה נר-תנים לי עציזות מתקפל, שבי-תוכו מדליית נחושת. הם נהו-גים לתת אותה לכל מרצה-אורח. היום הסתבר לי שקיבלתי מדליית ז'בוטינסקי."

אביבה ארידור, א-שתו של שריהאוצר, חשקה ל-החליף מיקצוע. אביבה, העובי-דת שנים רבות כמורה בבית-הספר המקיף ביהוד, אירגנה ל-פני חודשים אחדים את מבצע-